

- c) z osobowego funduszu płac przeznaczonego na umundurowanie własnych pracowników w jednostce zamawiającej zbiorowo wykonanie umundurowania na miarę, jeżeli środki te mogą być wypłacone pracownikom również w formie ekwiwalentu pieniężnego,
- 3) jednostka zamawiająca zbiorowo wykonanie usługi złoży oświadczenie następującej treści:
„Stwierdza się, że za zamówione i wykonane usługi na rzecz osób fizycznych wymienionych w sporządzonym wykazie zapłata nastąpi ze środków pieniężnych ludności, tj.:
- a) z wpłat gotówkowych dokonanych przez osoby fizyczne jednostce zamawiającej wykonanie usługi,
 - b) z części należnego pracownikom wynagrodzenia ze stosunku pracy, przeznaczonej za ich zgodą na zapłacenie zamówionych zbiorowo w ich imieniu określonych usług,
 - c) z osobowego funduszu płac przeznaczonego na umundurowanie pracowników, który może być wypłacony również w formie ekwiwalentu pieniężnego.”
- Jednostka zamawiająca wymienia w oświadczeniu tyl-

ko te z trzech wyżej określonych rodzajów środków pieniężnych ludności, z których faktycznie nastąpi zapłata za wykonane usługi.

2. Oświadczenie powinno być podpisane przez kierownika jednostki zamawiającej i głównego księgowego, a w organizacjach nie posiadających stanowiska głównego księgowego — przez osobę odpowiedzialną za gospodarkę finansową. Oświadczenie powinno być zamieszczone na dokumencie składanym jednostce świadczącej usługi, stanowiącym podstawę księgowania przychodów ze sprzedaży usług, lub na załączniku do tego dokumentu.

3. Jednostka zamawiająca wykonanie usług (§ 2 ust. 1) sporządza imienny wykaz osób wraz z wpłaconymi przez nie lub należnymi im kwotami przeznaczonymi na opłacenie zamówionej usługi. Wykaz ten należy przechowywać wraz z kopią złożonego zamówienia w aktach jednostki zamawiającej usługi.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 listopada 1969 r. w sprawie zasad ewidencji opłat za wykonane usługi (Monitor Polski Nr 51, poz. 395).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

29

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 18 lutego 1975 r.

w sprawie trybu uzgadniania oraz zmiany uzgodnionych cen artykułów przeznaczonych na eksport, produkowanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 267 Rady Ministrów z dnia 13 października 1972 r. w sprawie zasad i trybu ustalania oraz zasad stosowania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport i pochodzących z importu (Monitor Polski z 1972 r. Nr 52, poz. 274 i z 1973 r. Nr 27, poz. 168) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa tryb uzgadniania oraz zmiany uzgodnionych cen artykułów przeznaczonych na eksport, produkowanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o rozporządzeniu Rady Ministrów — należy przez to rozumieć rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 marca 1969 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. Nr 9, poz. 65),
- 2) o rozporządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego — należy przez to rozumieć rozporządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 4 maja 1972 r. w sprawie zasad i trybu udzielania przez państwowe jednostki handlu zagranicznego zamówień na dostawy, roboty i usługi przeznaczone na eksport (Dz. U. Nr 20, poz. 146),
- 3) o uchwale Rady Ministrów — należy przez to rozumieć uchwałę nr 267 Rady Ministrów z dnia 13 października 1972 r. w sprawie zasad i trybu ustalania oraz zasad stosowania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport i pochodzących z importu (Monitor Polski z 1972 r. Nr 52, poz. 274 i z 1973 r. Nr 27, poz. 168),
- 4) o rzemieślnikach — należy przez to rozumieć nie uspołecznionych producentów wytwarzających artykuły przeznaczone na eksport,
- 5) o spółdzielni — należy przez to rozumieć spółdzielnie rzemieślnicze,

6) o jednostce pośredniczącej — należy przez to rozumieć „Remex” Przedsiębiorstwo Organizacji Dostaw Eksportowych Centralnego Związku Rzemiosła,

7) o artykułach — należy przez to rozumieć również usługi i roboty.

§ 2. 1. Ceny artykułów przeznaczonych na eksport, a produkowanych przez rzemieślników, mogą być uzgadniane przez jednostki handlu zagranicznego bezpośrednio z rzemieślnikiem lub ze spółdzielnią albo z jednostką pośredniczącą, w zależności od tego, której z tych jednostek zostało udzielone zamówienie.

2. Jeżeli dla danego artykułu została ustalona cena obowiązująca w obrocie wewnętrznym (zbytu, detaliczna), stosuje się przepisy § 10 ust. 3, 4 i 5 uchwały Rady Ministrów.

§ 3. 1. Rzemieślnik oferując na eksport jednostce handlu zagranicznego, spółdzielni lub jednostce pośredniczącej wytwarzany artykuł, dla którego ustalono cenę obowiązującą w obrocie wewnętrznym, podaje cenę nie wyższą od obowiązującej w obrocie wewnętrznym. Rzemieślnik powinien wskazać w ofercie organ, który cenę tę ustalił, numer i datę decyzji o ustaleniu ceny oraz termin ważności ceny.

2. Jeżeli dla oferowanego na eksport artykułu nie ustalono ceny obowiązującej w obrocie wewnętrznym, rzemieślnik podaje w ofercie cenę wynikającą z wstępnego (planowanego) kosztu własnego zwiększonego o należny zysk i podatek obrotowy. Rzemieślnik zrzeszony w spółdzielni zwiększa cenę o narzut na rzecz spółdzielni.

3. Cena, o której mowa w ust. 1, może być powiększona jedynie w drodze uzgodnień pomiędzy rzemieślni-

kiem a jednostką handlu zagranicznego, spółdzielnią lub jednostką pośredniczącą na podstawie przedstawionego przez rzemieślnika szczegółowego wyliczenia następujących dodatkowych kosztów:

- 1) opakowania — jeżeli artykuł przeznaczony na eksport ma być dostarczony w opakowaniu, podczas gdy ten sam artykuł nie wymaga opakowania w obrocie krajowym, lub różnicy kosztów opakowania — gdy artykuł przeznaczony na eksport ma być dostarczony w innym opakowaniu niż opakowanie stosowane w obrocie krajowym,
- 2) związanych z przygotowaniem artykułów do eksportu stosownie do wymagań eksportowych.

§ 4. 1. Jednostka pośrednicząca prowadzi listy branżowe rzemieślników, posiadających zdolność produkcyjną do wykonywania zamówień eksportowych i dających gwarancję właściwego ich wykonywania, oraz spółdzielni zrzeszających tych rzemieślników.

2. Przy udzielaniu zamówień rzemieślnikom lub spółdzielniom przez jednostkę pośredniczącą obowiązuje regulamin rozdziału zamówień eksportowych Centralnego Związku Rzemiosła, opracowany na podstawie przepisów rozdziałów 2, 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów, regulujących zasady zbierania ofert, postępowania przetargowego i zawierania umów, oraz przepisów rozporządzenia Ministra Handlu Zagranicznego.

3. Jednostka pośrednicząca przeprowadza analizę porównawczą ofert i dokonuje wyboru oferty najkorzystniejszej pod względem ceny oraz jakości oferowanych artykułów i terminu wykonania umowy.

4. Jeżeli rzemieślnik (spółdzielnia), którego oferta uznana została za najkorzystniejszą, nie może wykonać artykułów w ilości określonej w zamówieniu, wówczas jednostka pośrednicząca dokonuje wyboru z pozostałych oferentów rzemieślnika (spółdzielnię) i zleca jemu (jej) wykonanie brakującej ilości artykułów. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Jednostka pośrednicząca oferuje jednostkom handlu zagranicznego artykuły na eksport po cenach ustalonych w trybie § 3 i 4, zwiększonych o narzut jednostki pośredniczącej.

2. Wysokość narzutu jednostki pośredniczącej określa ją odrębne przepisy.

3. Jednostka pośrednicząca określa termin ważności oferty złożonej jednostce handlu zagranicznego.

4. Jednostka pośrednicząca powinna przedstawić opracowane przez rzemieślnika szczegółowe zestawienie kosztów produkcji oferowanego na eksport artykułu oraz udzielić informacji niezbędnych do uzgodnienia ceny.

5. Cena uzgodniona, zwiększona o marżę jednostki handlu zagranicznego, nie może być wyższa od ceny transakcyjnej.

6. Jeżeli oferowana przez jednostkę pośredniczącą cena artykułu na eksport jest wyższa od ceny transakcyjnej, jednostka handlu zagranicznego powinna zawiadomić o tym jednostkę pośredniczącą.

7. W wypadku, o którym mowa w ust. 6, jednostka pośrednicząca powinna podjąć starania o znalezienie rzemieślnika (spółdzielni), który zaoferuje cenę zapewniającą opłacalność eksportu danego artykułu.

§ 6. 1. Jeżeli okres ważności ceny obowiązującej w obrocie wewnętrznym i przyjętej za podstawę uzgodnienia ceny między jednostką handlu zagranicznego a rzemieślnikiem (spółdzielnią) lub jednostką pośredniczącą zakończył się po dniu zawarcia umowy sprzedaży artykułów na eksport — przyjęta w umowie cena zachowuje moc obowiązującą.

2. W trakcie realizacji umowy sprzedaży artykułów na eksport cena uzgodniona może być zmieniona na wniosek rzemieślnika (spółdzielni), jednostki pośredniczącej lub jednostki handlu zagranicznego, jeżeli rzeczywiste koszty produkcji uległy zmianie na skutek urzędowych zmian cen, taryf i stawek roboczogodziny rzemieślników.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, w każdym wypadku powinien być uzasadniony szczegółowym wyliczeniem kwoty, o którą w wyniku urzędowych zmian cen, taryf i stawek roboczogodziny rzemieślników wzrasta lub obniża się jednostkowy koszt własny produkcji artykułu przeznaczonego na eksport.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: *E. Sznajder*

30

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO

z dnia 11 lutego 1975 r.

w sprawie sprzedaży dla ludności nowych samochodów osobowych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 1 pkt 1 zarządzenia nr 187 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 września 1961 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnień do wydawania przepisów regulujących obrót rynkowy samochodami osobowymi i częściami zamiennymi oraz o gospodarowaniu ogumieniem (Monitor Polski z 1961 r. Nr 80, poz. 334, z 1968 r. Nr 29, poz. 193 i z 1974 r. Nr 33, poz. 196) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie ustala zasady sprzedaży dla ludności nowych samochodów produkcji krajowej oraz po-

chodzących z importu, objętych przepisami uchwały nr 212 Rady Ministrów z dnia 30 sierpnia 1974 r. w sprawie sprzedaży samochodów osobowych oraz rozwoju zaplecza handlowo-usługowego samochodów osobowych (Monitor Polski Nr 33, poz. 195) zwanej dalej „uchwałą”, przeznaczonych do sprzedaży rynkowej.

2. Sprzedaż samochodów, o których mowa w ust. 1, prowadzą przedsiębiorstwa państwowe „Polmozbyt”, zgrupowane w Centrali Techniczno-Handlowej Motoryzacji „Polmozbyt”, zwane dalej „sprzedawcami”.

3. Sprzedaż samochodów „Polski Fiat 126p” następuje na zasadach ustalonych w przepisach zarządzenia Ministra Finansów z dnia 14 listopada 1972 r. w sprawie zasad sprzedaży samochodów osobowych „Polski Fiat 126p” w